

Ngồi mà thong có khuynh hướng tởn ví mình với các nhân vật trong các truyện tởn và thu hút nhiều nhất chính là Mao Trạch Đông

Mao Trạch Đông

Có nhân vật mà phần lớn chúng ta ưa thích nhất trong bộ Tây Du Ký của Tàu chắc hẳn phải là Tôn Ngộ Không. Lý do, đó là một nhân vật quá là linh hoạt, rất táo bạo nhưng thất bại quá đỗi nhiều vì nó chịu qua chịu là một con khỉ. Và tuy chỉ là một con vật, song nhờ tu học đắc diệu phép thần thông biến hóa và làm ra nhiều chuyện chắc chắn kỳ diệu nên dám tỏ ra làm điều phi thường. Vì thế mới ngạo và mới lạ tuấn diệu thích nghe nói vậy.

Hồ Tôn nhà ta to gan lớn mật dám xâm phạm của đồa ngọc để xóa đi tên hoàng đế của sông cũng như đã chết để ghi vào trong một quyển sách có tên là Sổ Đồn Trừng; làm hơn, y đã xông luôn vào vượn Thôn Uyển của thiên đình hái trái ăn nhưng quở đào để được trốn sinh hoạt. Hồ Tôn không nhưng dám trêu chọc các nàng tiên xinh đẹp đang phục dịch nên thiên cung mà y còn dám nghĩ đến chuyện dâm dâm chánh để tởn gai vàng của Thôn Uyển, nhưng rồi thay mặt của không thành nên đành giữ vai trò khiêm nhường, bỏ vào Đồn Tăng hoàn thành nhiệm vụ đi thỉnh kinh. Với khả năng tuyệt vời, hồ Tôn chỉ cần búng mình nháy một búng đã đi tới khoảng xa đến cả 108,000 dặm, vì thế có lẽ Ngộ Không tự nghĩ mình đã đi cái nơi để coi như một lần đánh dấu sự tồn tại cùng của không gian vũ trụ. Tại nơi đây, hồ Tôn búng mình vì có thấy nhưng đểu của một trư thuột phi hành, y quá tức giận tẻ luôn ngay vào một lần đánh dấu sự khinh bỉ và coi thường của mình. Sau đó của y là chịu may trong lúc chỉ cần đểu mà có vẻ yểu thế, hồ Tôn không ngờ đến một nhữ một nhữ lông của mình bỏ vào miệng nhai nuốt nghĩ rằng nhữ lên không trung, đem chân hô biến, lập tức một nhữ lông tẻ biến thành một trăm con khỉ nhữ, hè nhau xông vào trư chiển yểm trư để đem lại phần thưởng cho Ngộ Không. Hồ xong kẻ thù, y chỉ cần niệm một câu thần chú thôi, các chú khỉ lập tức hoá trở lại thành nhữ nhữ lông để rồi Ngộ Không lại gộp vào thân.

Mao và Lâm Biao

Ngô i mà th ng có khuynh h ng t ví mình v i các nhân v t trong các truy n t ng t ng và thu hút nhi u nh t chính là Mao Trạch Đông vì ông ta th ng thú nh n nói: "M t trong nh ng quy n ti u thuy t c c a Trung Hoa mà tôi yêu thích nh t chính là Tây Du Ký..". Có l h Mao th y câu chuy n c a Tôn Ng Không có tài bi n hoá đ t so sánh v i mình mà thích thú. Đ c bi t h n n a, ch Mao trong Hán t v a là h c a ông ta, l i v a có ý nghĩa là "lông". Ch bi t đích th c lông ã đây là lông ng i hay lông thú, nh ng Mao th c s là m t khuôn m t mà ph n l n nh ng k tôn sùng và xem Mao là vĩ đ i nó đã không nh ng g n li n v i nh ng bi n c trong nh ng trang l ch s c n đ i c a Trung Hoa mà c th gi i, đ c bi t nh h ng đ n đ t n c Vĩ t Nam thân yêu c a chúng ta không ph i là ít. Đ n gi n y, có l còn quá s m đ nhân dân Trung Hoa xác đ nh rõ Mao, là m t vĩ nhân nh m t s ng i đã th n thánh hóa; ho c ông ta ch là m t t n th m koch gây nên b i nh ng công vi c làm quá đ n c a y. Đ i đây chúng ta th l t qua quá trình ho t đ ng c a Mao:

1-/ Mao, th i niên thi u và nh ng b c đ u chính tr

Theo tài li u chính th c c a c quan tuyên truy n c a đ ng c ng s n Trung Hoa, Mao là ng i con c c a m t gia đình b n con, sinh ra vào ngày 26 tháng 12 năm 1893 t i làng Thi u S n, huy n H ng Đàm thu c t nh H Nam, t c là vào năm hoàng đ Quang T th XIX c a tri u đ i Mãn Thanh. Quê h ng của Mao có m t đ c đi m r t đáng chú ý, s dân đình tình nguy n đi lính cũng đông t ng đ ng v i đám ng i đi làm th ph . Thân ph c a Mao cũng t ng lính, và cũng nh vào th i gian làm lính mà đã dành gi m đ c m t s ti n t u ru ng cho gia đình đ r i cho c y r làm k sinh s ng. Lý do đó, khi Mao chào đ i thì ông ta đã th c s là tr ng nam c a m t gia đình phú nông t i H Nam.

Mao Trạch Đông - H Chí Minh

Con đ ng h c v n c a h Mao đã b gián đ n r t nhi u l n. i tu i 13, h c xong b c ti u h c Mao ph i nhà ph cha trông lo s sách. Tu i 15, chán n n c nh đ ng áng, h n n a Mao s nh t là ph i theo cha đi l m phân nên mi n c ng ph i tr l i h c t i tr ng Cao Đông S n thu c th tr n T ng Đàm, t nh H Nam. T i đây, Mao không nh ng không h i nh p đ c cái xã h i mà ph n l n h c sinh là con cái nh ng k giàu có đ a ch ăn m c l ch s t m t, trong khi ngo i hình ông ta l i đ y tác phong nông dân ăn m c l òi thôi và có v quê mùa. Ngoài ra, Mao l i l n h n b n cùng l p đ n 6, 7 tu i, thân hình l i cao l n d nh dàng nên không m y ch c h Mao đã tr thành m c tiêu cho các b n ch gi u, nh o báng đ r i tr thành đ tài làm

Lần đầu tiên qua nhà ông thành phố mới gia đình ông cũng sống ở Trung Hoa nêu trên, chúng ta thấy được rằng, phần lớn những cán bộ công nhân đầu tiên của Đảng cộng sản Tàu đều có trình độ học vấn cao, và đã được đào tạo tốt nghiệp trong các trường đại học quốc tế. Trong khi đó thì Mao chủ tịch công nhân học. Những thành viên trong nhóm này đã từng giữ nhiều vị trí quan trọng, có nhiều kinh nghiệm.

Trong khi đó Mao chỉ là mọt nhân viên của thợ viên Bắc Kinh; mọt ngườ i thợ giặt tũ i Thợ giặt Hải và mọt giáo viên cho nhiệ m tũ i thợ phở Trợng Sa, Hà Nam. Bên ngoài, tuy đũa vũa của Mao tiến rữ t nhanh: tũ năm 1923 ông ta đã đũa c bũa vào Ban chấp hành Trung ương đũa c ng sũa n, đũa ng thũa i là kiêm luôn cho c y việ n đũa khuyũ t của Quũa c Dân Đũa ng Tàu (trong thũa Liên hiũa p Quũa c Cũa ng) nhũa ng trên thũa c tũa, ông ta vũa n không bũa ng lòng và cho a đũa t đũa c nhũa ý mong muũa n. Ngay cũ lúc phũa i hoũa t đũa ng chung vũa i các thành việ n của Quũa c Dân Đũa ng nhũa Uông tinh Vũa, Hà Hán Dân, vai trò Mao cũ nh nhũa ng nhân vũa t nũa y cho là mọt hình ũa nh lu mũa. Lý Lũa p Tam, ngườ i bũa n hũa c của Mao đã cho giũa u coi Mao nhũa là mọt bí thũa của Hà Hán Dân. Ấm ũa nh vì nhũa ng mũa c cũ m đó, Mao đã tũa n đũa ng tũa t cũ mũa i thũa đoũa n, dù đũa c ác đũa n đũa, tũa n thũa cho đũa c quyũa n lũa c đũa ngoi lên cho đũa c ngôi vũa tũa i cao. Ý của Mao, phũa i là mọt hoàng đũa của Trung Hoa Đũa, đũa c quyũa n, đũa c tôn nhũa mũa t vũa thánh. Và cũ ng vì mũa c cũ m hũa c vũa n, Mao thũa ng xuyên chũa bũa tũa ng lũa p trí thũa c. Cũa thũa Mao đã có lũa n phát biũa u: "Trí thũa c thua mọt cũ c phân."

2-/ Ấp đũa ng thũa đoũa n đũa tranh quyũa n

Lúc thũa y lũa c ũa ng mình còn yũa u, hũa Mao sũa n sàng tũa nhũa ng bũa đũa qua ũa i, sau đó khi đã nũa m vũa ng cho đũa ng, Mao sũa n sàng dùng thũa đoũa n ra tay. Cho ng mình, ngườ i ta đã đũa n cho biũa t: thũa i gian còn bũa ba cho a có đũa a vũa rõ rũa t, hũa Mao có đũa p làm quen vũa i mọt bũa n lũa c lâm thuũa c hũa của tũa ng cũ p Vũa ng Tũa c, hũa n còn có biũa t danh "Hà Vũa ng" chuyên làm ăn trong vùng hũa n Ninh Cũa ng thuũa c tũa nh Cũa ng Sũa n. Gũa n đó, có mũa t cũ đũa a khác do Việ n Văn Tũa i là đũa ng mình của tũa ng cũ p Hà Vũa ng hũa ng cũ.

Mao đã tìm cách mua chuũa c và làm quen vũa i Việ n Văn Tũa i bũa ng cách biũa u mũa y khũa u sũa ng tay và mọt ít tũa ng phũa m rũa i kũa t bũa n vũa i Hà Việ n. Qua trung gian của Việ n, Mao đã làm quen đũa c vũa i tũa ng cũ p Hà Vũa ng, và cho mọt ít lâu sau thũa, Mao đã cũ p quyũa n lãnh đũa o của việ n Việ n Văn Tũa i lũa n cũ Hà Vũa ng. Bũa n lũa c lâm cũ ng nhũa bũa n thũa hai tũa ng cũ p Vũa ng Tũa c và Việ n Văn Tũa i đũa u trũa thành thuũa c hũa của Mao. Và cho trong mọt thũa i gian ngũa n thũa bũa n chúng đã trũa thành lũa n trong lũa c ũa ng của Mao. Có lũa muũa n trũa hũa u hũa a, Mao đã dùng kũa mũa tiũa c cũ truyũa n của bũa n quân phiũa t Trung Hoa thũa tiêu luôn cũ Việ n Văn Tũa i lũa n Vũa ng Tũa c (Tũa liũa u của Vũa ng Minh Trũa n Hiệ n Vũ).

Qua suũa t cũ c nũa i chiũa n trong nũa c, Mao hoàn toàn không biũa t gì vũa nhũa ng kiũa n thũa c quân sũa. Cho yũa u tũa t cũ đũa u đũa a vào Bành Đũa c Hoại và Chu Đũa c. Nhũa ng mọt khi Mao nhũa vũa n đũa ng và đã nũa m đũa c quyũa n lãnh đũa o quân đũa i thông qua đũa i hũa i đũa ng tũa i Tũa ng Nghũa vào thũa ng Giệ ng năm 1935, Mao đã vũa i vàng trũa mũa t, giáng nhiũa u đũa n trí mũa ng xuũa ng nhũa ng ngườ i bũa n chiũa n đũa u bũa ng cách tũa o ra nhũa ng chiũa n đũa ch nhũa Vũa n Đũa ng Cho nh Phong; Cách Mũa ng Văn Hoá v.v. lũa n lũa t loũa i bũa t Chu Đũa c, Bành Đũa c Hoại, Lũa u Thiũa u Kũa và cũ i cũ ng đũa n Lâm Bũa u, mọt trong nhũa ng đũa ng chí sát cánh chiũa n đũa u và gũa n gửi nhũa t của Mao trong cũ c Vũa n Lý Trũa ng Chỉnh, tũa ng là Bũa Trũa ng quũa c Phòng kiếm Tũa Lũa nh Giũa Phũa ng Quân Trung Hoa. Mũa c đũa u hiũa n pháp Trung Cũa ng đã cho đũa nh Lâm Bũa u kũa thũa à Mao. Nhũa ng vì ganh ghét, đũa kũa Mao tìm mũa i cách trũa t hũa Lâm Bũa u đũa i hình thũa c tại nũa n máy bay khiũa n hũa Lâm cũ ng toàn thũa gia đũa nh gũa m 9 ngườ i phũa i cho tũa m fortal cách rũa t thũa m vào năm 1971.

3-/ **Hội đồng chính quyền.**

Năm 1949 khi nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa ra đời, và cách mạng được xem như hoàn toàn thắng lợi thì Mao đã được 58 tuổi. Con đường dẫn đến quy định của Mao quyết là lâu dài và làm công khai khó khăn. Một khi đã trở thành Chủ tịch chính phủ, người ta đã giành được cho nhân dân rõ: Mao là người lãnh đạo đường cộng sản Trung Quốc, không chỉ là người đứng đầu chính phủ mà còn là lãnh đạo chính trị và tinh thần của toàn thể nhân dân Trung Hoa. Chúng ta hãy xem, với cộng đồng và quy định của sản có thể xem ông ta đã làm được những gì cho nhân dân Trung quốc. Dưới đây là những chi tiết do hồ Mao đích thân phát hành:

***Trăm Hoa Đua Nhé.**

Thời gian, từ mùa hè năm 1956 đến 1957, đưa vào bài phát biểu không được công bố của Mao tại hội nghị Quốc Vụ Viện, Lưu Đức Nhị Nhị, trưởng ban tuyên truyền của Trung ương được đưa nêu cao khẩu hiệu "Trăm Hoa Đua Nhé, Trăm Nhà Đua Tiếng". Qua bài tin tức, mọi người ta tưởng tượng được đó là một chính sách được đưa ra để nhả ra đường. Nhưng được người làm mà được sản tìm cách thu hút giới trí thức vào phục vụ cho đường Cộng Sản Trung Hoa hoặc chỉ định đi đến kinh sinh hoạt của họ như là Thủ tướng Chu Ân Lai tuyên bố một vài tháng trước (Trong thời gian này đã có vài ngàn trí thức người Trung Hoa sống ở ngoại quốc đang được mời trở về nước để giúp xây dựng lại một nước Trung Hoa mới) - CSVN cũng đang bắt đầu chính sách này). Oái oăm thay, khi chỉ định thực hiện hành và chuyển mình qua một giai đoạn khác thì lại có nhiều vụ đàn áp tàn bạo và đổ máu như tở ra có lẽ không khi nào phải trong lịch sử của đường cộng sản Trung Hoa. Lúc này người ta mời một một thời kỳ như không thể nghi ngờ hoặc bắt đầu là "Bên cạnh hội họa khuynh và phục hồi từ bên cạnh nghĩa". Đến đây, tôi muốn biết m koch đã mở màn.

Cái được gọi là Trăm Hoa Đua Nhé như tuyên truyền, chúng ta là một chỉ định thực hiện như một công việc là koch áp đặt là Hội Khuynh, nhưng người mà thời gian qua đã gây thù muợn Dân Chủ Hóa Đường và trót đời dốt dám công khai Tờ Sùng Bái Cá Nhân Mao. Họ không đời thì chỉ có chết và được thể hoá biến pháp trị trị, Lưu Đức Nhị Nhị đã phải bày ý đồ rõ ràng qua bài diễn văn, y nói:

"Nghệ thuật và văn học là vũ khí để tranh giành quyền, không cho phép koch thù của cách mạng được có bất kỳ một thời kỳ do nào. Cần phải giáng những đòn chết ngay đời với bên trí thức phản động."

Liền sau đó, hội chỉ định thực hiện phê phán trí thức này, đến chỉ định thực hiện từ trí thức khác tiếp nhau chĩa mũi dùi vào các tầng lớp trí thức, được biết là những tầng lớp trí thức công nghiệp tác phong của Mao. Quyết định là thích thú khi biết rằng Bộ Trưởng Giao Thông của Trung ương lúc đó là Trưởng Bộ Cảnh sát dám tuyên bố: "Nhân Dân chúng ta Xã Hội Chủ Nghĩa đã vượt lên trên nhân dân của Tây Phương. Thời kỳ Thời kỳ một nước từ bên cạnh có nhiều m koch 4 năm và đời là hai nhiều m koch. Staline đã cầm quyền bao nhiêu năm? Có ai biết được Chủ tịch Mao muốn đời quy định dài bao nhiêu năm?"

Đời hội Bộ Kinh lúc bấy giờ đang ở trong tình thế bế tắc m koch, song vẫn nở ra nhiều vụ tranh cãi ác liệt giữa các sinh viên. Hàng ngày họ vẫn tiếp tục gây gổ đánh đập phích lên đời thối do cho nhà văn Hồ Phong và bù lại những thiệt hại cho những người vô tội trong chỉ định thực hiện công khai Hồ Phong. Ngày 31 tháng 5 năm 1957 tờ Nhân Dân Nhật Báo có lẽ đã phản ánh một công khai được, làm một uy tín chánh sách phê phán công khai của Mao, đã đăng một bức thư của một giới sinh viên Đời Hội Bộ Kinh trong đó có đoạn viết: "Đời nước Trung Hoa là của 800 triệu

nhân dân Trung Hoa, nó không phải là mọt tởn thối m koch của chúng ta. Nếu các người làm tốt, thì tốt. Nhưng nếu không, quí chúng sẽ đánh gục, giết chết và lật đổ các người, vì làm như thế không thể xem là yêu nước, bởi vì như người chúng ta nói rằng các người đâu còn phúc vụ nhân dân nữa."

***Vấn Đề ng Toàn Dân Diệt Ruồi, Muỗi.**

Thời gian - 1958. Đây là vấn đề chính của chiến dịch do đích thân H. Mao phát động là vấn đề ng toàn dân diệt chim s -côn trùng.

Địch chúng mình là mình có tham gia tích cực chiến dịch, mỗi gia đình Trung Quốc phải có một chiếc bao tải lớn chứa đầy như ng con vớt được hai ngày. Cuộc tấn công chim s được c diễn ra rất được biệt trông có vẻ buồn cười; toàn dân trong tất cả làng, xã đổ xô ra động, làng này nọ tiếp và làng khác đánh trống khua chiêng làm cho chim s hoảng sợ bu c nó phải tiếp tục bay mãi không phép đậu, và cuối cùng khi tất cả chim đành phải rời rớt, đến lúc đó người ta chỉ có việc thi đua nhau giết chim s. Thế là quá tuyệt!

Nhưng than ôi, có ai ngờ trí óc nông cạn của Mao qua chiến dịch này đã gây nên mọt thối m koch của vô cùng lớn lao và mọt sinh thái. Nhân dân Trung Hoa, khắp nơi bùng nổ xu hướng hiên mọt hiên tấn công vô cùng quái đản không tấn công người, đó là mọt màng lưới tấn công tinh toán sâu bọ phá hủy cây cối. Chỉ một lâu sau thì hàng tỉ con côn trùng kinh tởm đã phá hủy khắp tất cả mọi nơi; chui rúc trong người, trên đầu, trong áo quần thối m chí trong các buồng ăn của công nhân thu c các nhà máy cũng tràn đầy sâu bọ. Nguyên nhân chúng có gì là xa lạ; chim s vốn ăn và tiêu diệt các loài côn trùng. H. Mao chỉ trông ng diệt chim s, động viên côn trùng hốt con trở thì dọt sinh và nảy nở mau lẹ. Thiên nhiên đã trở thù nhân dân Trung Hoa dẫu chỉ chờ đợi người của Mao mọt cách vô cùng dã man. Cuối cùng người ta đành phải ngậm đắng nuốt cay dẹp đi chiến dịch diệt chim s và chúng côn trùng.

***Công Xã Nhân Dân & Bức Nhảy Vọt.**

Thời gian 1958 - Trung Quốc vào như ng ngày đầu của năm 1958, người ta lại bùng nổ mọt chiến dịch m dẫu khi họ nghe thấy mùi của nó đó là: "Huyền Dâng Trái Tim Mình". Câu hỏi được ra. Hiên dâng cho ai? Là động viên là phải hiên dâng cho Mao Chỉ tịch. Xu hướng phát triển tiêu đề đó, khắp mọi nơi, trên các tấn công phải chịu áp phích chỉ lên tới bảy kêu gọi công nhân, nông dân, viên chức và sinh viên học sinh hăng hái tăng gia làm việc và tình nguyện học ng ít học ng hơn. Đáp lại kêu gọi, tính đến tháng 4 năm 1958 thì Công Xã đã chính thức ra đời. Ngoài ra 27 đơn vị kinh tế tập thể tập hợp được 44 ngàn người đã liên kết thành Công Xã lấy tên là Công Xã "Vinh" và chính thức hoạt động.

Đây lại là mọt chiến dịch để thực hiện như ng đi u không tấn công xã hội của Mao. Với chỉ huy và dẫu nhấn quan của Mao xã hội Trung Hoa sẽ trở thành mọt trỗi lĩnh khng lồ. Nhân dân Trung Hoa sẽ được đoàn ngũ hoá để trở thành như ng đến với lính theo biên chế tấn công Địch, Tiều Đoàn, Trung đoàn v.v. Nhân dân cùng nhau tập hợp tập trong nhà ra động, và tập ngoài động ngoạn ngoạn theo lệnh người chỉ huy trở về làng. Xã hội tiến hành theo lối sống sống tập thể; như ng hình thức quan hệ cá nhân và xã hội có tập trung để bắt buộc tiêu. Tất cả đều là của chung, tất nhà tốt, vốn tiền tất số họ cá nhân, thối m chí đến cả bàn chải đánh răng cũng là

của chung.

Khép lại đầu có nhặng khều hiều quái đản nh: "Công Xã Nhân Dân, đó là gia đình của chúng ta, không nên để biệt quan tâm đến gia đình nh bé.". Họ c: "Cha mẹ là người gỏi gửi nh t, yêu thương nh t trên đời, nhặng làm sao có thể so với Mao Trạch Đông và đảng cộng sản.". Để biệt nh t là: "cuộc sống riêng tư là th y u. Vì thế phải không thể đòi hỏi chế độ mình phải hiên dân quá nh u năng lực."

Quá l, quá không thể nh nên chế độ bao lâu nhân dân th y chán nản, chế độ đời mọt cách tiêu cực bẻ gãy cách nh y u u t t. Nông nghiệp bị suy sụp thối vì dân không tích cực tham gia và cuộc cùng thì nh n đói l i x y ra người dân phải dùng đến cây, thối chí dành c th c ăn của súc vật để sống qua ngày. Quân đội gọi là Phóng Nhân Dân, máu m ruột t của nhân dân bị tan r, nh h ng bị nh ng l i đến với nh p sống kh n kh t gia đình do th t mang l i. Quân đội đã công khai lên án chế độ. Sự căm ph n l i càng tăng g p b i khi người quân nhân biệt là quê nhà thân nhân của họ đang bị chế độ đối. Họ th c m c t h i, không biệt sản phẩm làm ra ch y đi đâu sau khi kết hoạch lập Công Xã Nhân Dân nh y v t theo báo cáo mà mùa màng l i th t thu. Phải chăng Nhà Nước l i t t c đo t c m g o c của nhân dân lao động hay sao?

Mọt đời quái đản khác đảng th i đã xảy ra là song song với việc thành lập Công Xã Nhân Dân, Mao l i phát động mọt chính sách khách đ t tên là Đại Nh y V t. Theo Mao thì: "Con người ta v ng đ c nh có b x ng s ng, đ t nh c Trung Hoa phải m nh v thép. Chúng ta phải v t h n Liên Xô và T B n M ."

Ch c n mọt t t ng gỏi d th thối, mà c 100 triệu nông dân Trung Hoa phải ru ng mùa trong năm để u c a k hoạch Đại Nh y V t để xây dựng hàng trăm nghìn lò cao, lò đúc gang, đúc thép. Kh n thay, vì không biệt k thu t đúc thép l i không đ tiêu chuẩn k thu t đúng theo ý nghĩa của nó nên tr n cả năm c t công h ch t o ra đ c mọt đ ng s t nham nh không dùng đ c phải v t b. Vào h tu n tháng 4 năm 1959, Th ng Ch Bành Đức Hoài, Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng trong mọt chuyên kinh lý nh u t nh. Mọt hôm t i Cam Túc, ông ta quá ng c nhiên khi th y tr c mọt mình tràn đ y nh ng cánh đ ng lúa chín vàng r r i r ng tr c gió., nh ng chế độ mọt ai màng đến chuyên g t hái. Tìm mãi chế độ th y ai ngoài mọt lão ông. Để c h i thì lão ông bèn th a với Bành Đức Hoài: "C làng này chế độ còn ai, vì t t c thanh niên nam nh đều đã bị t p trung đi sản xuất thép.". Họ Bành chưa chát h i: "Các v đ nh dùng thép để thay c m nuôi mình ? Lão ông v i đáp: "Làm sao đ c, nh là nh, ch có Ban Chấp Hành Trung ng h a chẳng m i gỏi quy t đ c."

T i thăm mọt đ n v quân s khác, Bành cũng t n mọt chế độ ki n đ c mọt c nh c i ra nh c mọt; toàn th đ n v thi đua đúc thép và sau khi đã tiêu h y không biệt bao nhiêu kh i g quý, đ n v quân s ch trình cho họ Bành mọt đ ng s t xà b n. Tr c nh ng việc làm quá ngu xu n đó, họ Bành đành phải mỉa mai nói: "K thù của chúng ta s vô cùng phải kh i nh u h biệt đ c các đ n v quân s, quân tr ng trong c nh c đ u t p t c làm ăn ki u nh y thì chúng chế độ c n đánh, vì đích th c chúng ta cũng đã gi t chúng ta r i."

V i tinh thần thảo vát của nhân dân Trung Hoa, m i l i g quý đều đ c t p trung cho các lò i lò cao của Mao ng n, và vì thế, không m y ch c thì t t c g quý, nhà c a, đ bẻ gãy g, k luôn c cây ăn qu cũng đ c bị n thành c i. Toàn th nông thôn h c l a của nh ng lò luyện thép. Họ Bành phải th dài: "T t c v n li ng của đ t nh c Trung Hoa đang tr thành mây khói..và đ t nh c đang sụp đổ". Đến đâu họ Bành cũng đ u nghe th y ti ng ta thán v nh ng đời đ i trá, l a g t do nh ng k thân c n Mao bày ra.

Ngày 14 tháng 7 năm 1959, Bành Đức Hoài sau chuyên đi th sát v, ông ta đã chính th c g i cho Ch Trạch Mao mọt b c th ng, trong đó họ Bành đã t cáo nh ng sai trái trong hoạch "Nh ng B c Nh y V t", qua chế độ mình th c s c của nh ng đời mọt th y tai nghe ông ta xác

nhân, tởn cở đởu là khoác lác, rởnng tuởch và giở dởi.

Kể từ quở, Bành Đởc Hoởi bở Mao bày mởu tởnh kở "hở tởng công tác", tở cở đở tở hở tở mởi quyởn bởnh, chở cở vở, buở cở phở i làm bởn tở kiở mở đở mở. Cuở i cùng hở Bành bở đởuở i vở cở sở đở cở i tở o. Lý do: dỏm cở gan phởn đở i Mao. Trong lúc Thởng Chở Bành Đởc Hoởi, Bở Trởng quở cở Phòng, Tởng Tở Lởnh Quởn Đở i Giở i Phỏng Nhỏn Dỏn Trung Hoa bở quởn thúc tở i nhỏ thỏ tở ng Chu Đở cở i muởn bởnh vở cở hở Bành tở i Đở i Hở i 8 Ban Chởp Hỏnh Trung ở ng đở ng Cở ng Sở n Trung Quở cở tở cỏo Mao, Chu Đở cở cũng bở hở tởng công tác và cho vở vở n liở n sau đở. Phởn Mao, sau khi Công Xỏ Nhỏn Dỏn và Đở i Nhỏ y Vở tở hoàn toỏn thỏ tở bở i, ông ta chở cở tở than là vở bởn thỏn khỏng rỏnh vở vở n đở xỏy đở ng kinh tở nỏn đỏ vở p phỏ m sai lỏ m đỏ thỏi. Khỏng hiở u vở sai phỏ m cở a Mao mà gởn 20 triở u ngở i dỏn Trung Hoa phỏ i chỏ tở đỏi và hỏn lỏ tở Nhỏn Dỏn tở bở phung phỏ trong cỏc chiở n đở chỏ nỏ y thỏ ỏi gỏnh chỏ u đỏy.

ở ở *ở ở ở Cách Mởng Vởn Hoỏ & Hởng Vở bởnh.

Nỏm 1949, khi nỏ cở Cở ng Hỏa Nhỏn Dỏn Trung Hoa ra đở i, Mao vở a là Chở tở chỏ đở ng vở a là Chở tở chỏ Nhỏ Nỏ cở i kiỏm lúc cở chỏ cở Chỏ tở chỏ Quởn ở y Quởn Đở i. Cỏng vở sau, hở Mao ở i cỏng muởn đở cở quyởn và đở cở tởn, chỏ p nhỏn phe nhỏm tởn sỏng cỏ nhỏn Mao. Trong khi đỏ, mỏ tở sỏ lỏnh đở o khỏc ở i chỏ ng đở i tở sỏng bỏi cỏ nhỏn, nhỏ tở là ỏp đở ng Tở Tở ng Mao trong vở cở xỏy đở ng đở tở nỏ cở. Cỏc đở i thỏ cở a ông tởm mỏ i cỏch tỏch rỏ i quyởn ở cở cở a Mao.

Tở nỏm 1959 trỏ đở, Chỏ tở chỏ Nhỏ Nỏ cở là Lỏ u Thiở u Kở thỏ đở ng nhỏn là Tởng Tở Lỏnh Tở i Cao trỏn dỏnh nghỏ. Muởn ở tở thỏ cở, Mao phỏ i chỏ quyở tở nghỏ cở a toỏn thỏ Ban Chỏp Hỏnh Trung ở ng phỏ chỏn. Nhỏ ng Ban chỏp Hỏnh cũng bở đở i thỏ cở a ông ta khỏ ng chỏ tở i 3 nỏm mà khỏng triở u tở p đở cở. Hỏn nỏ a cỏc thỏnh viỏn đở i ở p chỏ chỏ tở mỏ i ngở i ở i kiỏm nhỏ m mỏ y chỏ cở vở, phỏ i hỏ p chỏ tở chỏ, khiở n Mao cỏ m thỏ y cỏ đở cở, mỏ tở cỏch nỏi là: "Mỏ tở mỏnh vở i quỏn chỏng". Ngoỏi vở ra, Mao chỏ cỏn ở i mỏ tở vỏi ngở i tỏm phỏc, vở hoàn cở nhỏ buở cở hỏ phỏ i đỏ a vỏo nhỏu, ở ng hỏ ở n nhỏu đở chỏ ng mỏ tở kỏ thỏ chung .

Nhỏ ng ngở i đỏ là: Lỏm Bở u Bở Trởng quở cở Phòng, Khang Sinh đở cở trỏch Mỏ tở vở, Trỏn Bỏ Đỏ tở ng Biỏn tở p tở p chỏ Hỏng Kở và Uỏng Đỏng Hỏng, vở sĩ cở a Mao giở đỏy đỏ trỏ thỏnh Bở Trởng Bở Công ỏn. Giỏ a hoàn cở nhỏ khỏ khỏn đỏ, Mao bở o vở là Giang Thanh xỏi đỏ cở sinh viỏn, hỏ cở sinh đỏng đỏ o đỏ biỏ u tởnh chỏ ng ở i nhỏ ng viỏn chỏ cở đỏ đỏ ra nhỏ ng chỏnh sỏch sai trỏi tở nhỏ sỏ đỏ ng bở o ở cở dỏn ỏp nhỏn dỏn. Phỏn ở n thỏnh niỏn hỏ cở sinh đỏng ở ở a tuở i đở i đỏi mỏ i chỏ a đở cở chỏn bở đỏ y đỏ đỏ phỏn biỏ tở đở cở thỏ nỏo là "Mỏu Thuở n Trung Nỏ i bở Nhỏn Dỏn" hoở cở "Mỏu thuở n đỏ chỏ ta" thỏ mà hỏ bở xỏi đỏ cở đỏ đỏn ngũ hỏa và đở cở mang cỏi tởn rỏ tở kiỏu Hỏng Vở Bởnh . Nhỏ ng Chỏn sĩ, Nhỏ ng Thanh Niỏn Cỏch Mỏ ng đở ng lỏn đỏp ở i Mao Chỏ Tở chỏ, phỏng tay xỏa bở nỏn vởn hoỏ cũ. Bở n chỏng đở cở khuyởn khỏch đỏ tở phỏ cỏc kho tỏng vởn hoỏ, cỏc thỏ chỏ, sỏch vở gia đởnh, thỏ viỏn đỏ u bở tở chỏ thu đỏm đỏ đỏ tở hoỏ cở làm giỏ y ở n.

Ngỏy 25 thỏng 8 nỏm 1966, do sỏ cở xỏy cở a Tỏn Hoa Xỏ, hỏ cở sinh viỏn Mỏ Thuở tở Trung ở ng đỏ thỏo gỏ cỏc tỏc phỏ m đởu khỏ cở quý giỏ cở a cỏc triở u đỏ i cở xỏ a và cỏc tỏc phỏ m mỏ thuở tở cở a ngoở i quỏ cở đở u bở phỏ hỏ y. Bở n Hỏng Vở bởnh đỏ bở tở ông Tở Mỏ Thỏng, vở n trỏ ng vở n ỏm nhỏ cở trung ở ng cũng là đỏ nhỏ tở vở cỏ m cở a Trung Hoa buở cở tở i ông ta là phỏn cỏch mỏ ng, lỏng nhỏ cở ông bở ng cỏch đỏ i lỏn đỏ u ông mỏ tở cỏi thỏng hỏ, trỏn đỏ cỏ mỏ tở chỏ cở mỏ ở a cao ngỏ tở ngỏ u. Bở n chỏng vở a nhỏ nỏ cở mỏ ng vỏo mỏ tở, đỏnh đỏ p, tỏt tỏi và hỏnh hỏ ông. Nỏi

chung, các nhà lãnh đạo văn hoá bắt đánh sấm nhốt. Nhưng thực chất đó chỉ là điếm, mục đích của Mao là kích động Hồng Vệ binh trong cộng đồng của mình lên làm cuộc bạo động, tạo phản mà điến chính là những đội thị chính trực của Mao.

Đến cuối tháng 11 năm 1966 trong nước đã nổ ra tới 11 cuộc biểu tình trong đó Mao đã tiếp kiến tới 11 triệu Hồng Vệ Binh, giáo viên, học sinh, bộ nhân bộ các lãnh tụ Mao-ít nhất sẽ đặt rầm rập tuân lệnh của Mao mới lên dành chính quyền trong tay bộ nhân phản động. Đến ngày 15 tháng 9, Lâm Bưu cánh tay mọt của Mao trong cuộc cách mạng văn hóa đã tung hô Mao lên tận mây xanh.

Lâm Bưu nói: "Bất kể mấy trăm năm nữa đất nước Trung Hoa mới có được một Mao Trạch Đông vĩ đại." Lâm Bưu cũng không quên nhắc nhở bộ nhân Hồng Vệ Binh rằng, mục tiêu chính thức của công là: Nhưng kẻ động quyên trong động đi theo động lòng thì bộ nhân chấp nghĩa. "Đến đây đã quá rõ ràng, chúng ta đã thấy kẻ chấp nghĩa là "bộ nhân xét lại", hay "phản động theo động lòng thì bộ nhân", hỏi là ai? Phải chăng họ thực sự đây là những người đã từng cộng tác với những ý đồ nhông cuống và xu hướng động của Mao. Họ những người đã từng "gợi ý" rằng Chế độ Mao nên ngừng ngừng sự hỗn loạn (đối nhân dân Trung Hoa sự động của họ). Nhưng người đó không ai khác ngoài các lãnh tụ cao cấp của động cộng sản Trung Hoa như Trần Nghị, Bành Chân, Bành Đức Hoài, La Thụ Khanh v.v. Động Thôn động Côn và hai nhân vật cuối cùng là Lưu Thiệu Kỵ và Đặng Tiểu Bình. Kẹt quã, Trần Nghị bắt đầu từ động bộ. Nhưng bộ nhân chất của ông ta là một người phóng khoáng, không biết sợ, biết thời khi bắt đầu ra trước Hồng Vệ Binh, chính là những kẻ thu của cộng, họ Trần và gia đình đi đầu của. Sau là sau khi bắt đầu mùa hè, phải làm bộ nhân kiêu mị động bộ nhân kẹt là phải tiếp phái đoàn ngoại giao. Trần Nghị đã trêu chọc bộ nhân chúng bằng cách vui đùa hỏi bộ nhân Hồng Vệ Binh: "Lưu tôi có cộng mang cái gì theo không; hay cho gọi tên vợ tôi tiếp tục đi nữa." Trần Nghị tuy rằng ông ta còn may mắn, riêng vợ ông thì bộ nhân Vệ Binh Địch "Gia Du", tức là ra ngoài phải bắt Trần để họ nhấc. Phạm Nguyên từng Tham mưu Trần động La Thụ Khanh, chủ nhà không phải phải nhấc Lưu thì, động của sự sống sót, những lời chấp nghĩa là đi phản động mưu trốn thoát trách nhiệm.

Lưu Thiệu Kỵ - Mao Trạch Đông

Trần động hợp của Chế độ Nổi lên Lưu Thiệu Kỵ và Đặng Bí Thư Ban Chấp Hành Trung ương động Đặng Tiểu Bình thì bộ nhân Hồng Vệ Binh của Giang Thanh đã ma mị nhấc ra một kẻ hoạc tinh vi hơn. Trước tiên, tên của Lưu và Đặng vợ động của họ trong các buổi họp; nhưng đến khi đến phái viên, một tên tay sai đến của Giang Thanh là Cô Nhiếp Nguyên Tiếp xuất hiện trước đám đông Hồng Vệ Binh trong tình trạng cuống lo lắng lên án "Lưu và Đặng là mưu tiếm quyền động", hai tên này là "bộ nhân xét lại chấp nghĩa, đã dựa vào bộ nhân chấp nghĩa, chui vào để phá hoại động". Đó là tiếp tục sau đó:

Hồng Vệ Binh bắt con trai Lưu Thiệu Kỵ, một kẻ sát thủ tởn ghê tới Liên Xô. Họ buột anh ta: "Cha anh - Cái đầu chó - Phải những bộ Mao Trạch không đi u kiêu, phải tuân theo ý kiến của nhân dân, nếu không thì tôi mắng."

Bắt cóc con gái của Lưu để làm con mồi họ đưa vào Lưu là Vợ động Quang Mạo đưa tới. Qua một cuộc đầu lý, cơ quan tòa án bộ nhân nhấc con không đưa tới Lưu phu nhân bộ nhân này bèn tiếp tục giết quật ngã bà ta xuống, xé vấy bà ta trước truồng trước công hoan ghê tởm man rợ của bộ nhân người đầu tới.

Lưu Thiệu Kỵ bộ Hồng Vệ Binh đưa tới

Bộ nhân thân của Lưu Thiệu Kỵ thì trong suốt liên hai năm sau đó đã chịu không biết bao là các hình, hết năm đến, đến cú đá, hàng giờ ông ta buột thì động theo kiêu tàu bay. Trước cách của xỏ một cách dã man đó đã nhanh chóng hủy diệt tinh thần cũng như xác họ Lưu và cuối cùng ông ta bộ mị tởn. Nhưng như Trung ương là bằng một giá buột họ Lưu phải sống để tiếp

tức nhúng đòn tra tởn liên tục.

Đầu tháng 4 năm 1969, Đới Hối Liên hợp IX của đảng cộng sản Trung Hoa, đến thời điểm này, Mao đã có thời giờ để hoàn tất mọt thối các chức Lưu Thiệu Kỵ khi chức vụ Chủ tịch Nhà nước, đảng thời khai trừ Lưu ra khỏi đảng. Cùng hể Lưu bị đầy tởi Khai Phong và trước đó ông ta cũng được gặp mọt viên chốt, và bà Vương Quang Mị vợ ông cũng đang ở trong hoàn cảnh tù đầy. Câu nói sau cùng của Lưu với vợ là: "vũ lực báo tàn không khuếch phát nên chân lý. Rồi cuộc nhân dân sẽ vượt nên lịch sử."

Ngày 12 tháng 11 khoảng 6 giờ 45 phút cùng năm, người gác ngục khám phá là Lưu đã chết vì bệnh suy phổi với tuổi 71. Xác hể Lưu được hể a thiêu, rồi được tro được xếp vào căn hầm của lò thiêu xác với số hiệu 123 và mãi đến năm 1978, sau khi được phóng thích (sau 12 năm bị giam cầm) bà Vương Quang Mị với Lưu mọt viên đến với viên cai tù tìm lấy được nấm tro tàn của chồng. Mãi mai thay, cuối tháng 4 năm 1980, rồi được nấm tro tàn của Lưu rồi được trả ngụy tởi Đới Sơn Nhân Dân Bắc Kinh trước khi rời xuống bị n theo lời di chúc của ông ta. Ở Trung Cộng, ngày càng ngày lại của người quá cố cũng không thể nào được.

Rút cục Mao đã thối trong cuộc đầu đá, lo ngại vĩnh viễn tởt cục đời thối. Ngay chính Trung Cộng cũng phải xác nhận và mô tả "Cuộc Cách Mạng Văn Hóa" của Mao là mọt vi phạm không nên có trong lịch sử Trung Hoa mà của lịch sử của nhân loại nữa. Và cùng chính con người mà Mao đã đưa vào sức mạnh của nòng súng để làm phẫn nộ tởn lo ngại các đời thối của Mao là Lâm Bưu cũng bị lo ngại và sau đó bị buộc tội chết. Với số hể trả của "bè lũ bọn tên" Mao đã triết để áp dụng nguyên tắc chế độ của Machiavel trong cuộc đầu đá: "Không bao giờ giúp sức mạnh cho ai. Triết và hể đức thối với những ai thối y có để sức mạnh hể n mình, và muợn với tởt qua mình." Vô đạo nhất là Mao đã hể và hành theo Machiavel: "Ai là kẻ thù của ta? Chúng chính là những kẻ đã đưa ta lên đài danh vọng."

Những nhà lãnh đạo Trung Cộng còn sống sót và tởn tởi sau cuộc đầu đá đều xác nhận rằng, cung cách và tác phong của Mao trong cuộc dành quyền lãnh đạo giết hại nhố con quố trong truyện Frankenstein.

Đến con mọt của nhân dân và các lãnh đạo Trung Hoa thì hể Mao là nhố thối đố y. Song dù đã mọt thối gian khá dài, tập đoàn cộng sản Việt Nam làm kể với xem Mao là thối tởn, thối m chỉ có tên đã tôn thối Mao như Tể Hộu, trước đây y thối ng trích đến nhố ng lời huênh hoang khoác lác của Mao như nhố ng khuôn vàng thối ngọc. Mọt tởt thối ng chế độ phát xuất tởt Trung Cộng ngoài "Hể Chế thối" đều có "Mao Chế thối" và bị nhố tên bị bút đã bị thối nhố ng với thối dể dể đây:

Gì t, gì t nể a bàn tay không phút nghỉ

Cho ruợng được luá tởt thu mau xong

Cho được bền lâu cùng rập bể c chung lòng

Thối Mao chế thối, thối Xít Ta Lin bở t dể t.

Than ôi! Mọt dân tởt đã tởn tởt hào có trên 4 ngàn năm văn hiến, với những quá khố oai hùng. Thối mà giờ đây lại sinh sản ra nhố ng tên gia nô, bị bút. Vớ ng ngoài. Thối hể đố tởt c sẽ đi về đâu?

- * Bè lũ 4 tên gớm có: Giang Thanh, Trùng ng Xuân Kiêu, vớ ng Hề ng Văn, Diêu Văn Nguyên
- Nixon: Hoa K có b n ph n ph i c ng r n v i Hà N i (5/8/2009 5:03:35 PM)
- Ai là Vi t Ki u (?) (5/8/2009 4:55:40 PM)
- Bùi Tín nh n đ nh v ngày 30-4 (4/9/2009 11:31:52 AM)
- Đinh L. Thanh: s l a ch n khó khăn (4/7/2009 12:10:14 PM)
- Tr n Kh i T. Th y: Văn hóa phân t i (4/6/2009 12:08:27 PM)
- Đ n t cáo c a Tr n Kh i T. Th y (4/6/2009 11:29:27 AM)
- Đinh Lâm Thanh: Gi ng d y Văn Hóa VN t i H i Ngo i (3/19/2009 1:40:12 PM)
- Huy Ph i ng: Con b m đen... (3/16/2009 12:53:16 PM)
- M i ng Giang: Bán n c cho Tàu (3/7/2009 2:28:25 PM)
- Tr n Gia Ph ng: Sài Gòn, Ni m Tin (2/11/2009 2:06:58 PM)